

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE KANADE O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Kanade o vazdušnom saobraćaju, sačinjen u Beogradu 21. maja 2018. godine, u originalu na srpskom, engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Kanade o vazdušnom saobraćaju u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I
VLADE KANADE
O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU

SADRŽAJ

<u>ČLAN</u>	<u>NAZIV ČLANA</u>
1	Definicije
2	Davanje prava
3	Određivanje avio-prevozlaca i izdavanje dozvola
4	Uskraćivanje, povlačenje, obustava i ograničenje dozvola za obavljanje saobraćaja
5	Primena zakona i propisa
6	Vazduhoplovna bezbednost
7	Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu
8	Korišćenje aerodroma i vazduhoplovnih sredstava i naknade korisnika
9	Kapacitet
10	Statistički podaci
11	Carinske dažbine i ostale naknade
12	Tarife
13	Predstavništva avio-prevozlaca, prodaja i prenos sredstava
14	Oporezivanje
15	Opsluživanje na zemlji
16	Odredbe koje se primenjuju na neredovne letove
17	Konsultacije
18	Izmene sporazuma
19	Rešavanje sporova
20	Prestanak važenja sporazuma
21	Registracija
22	Naslovi
23	Usaglašenost sa multilateralnim konvencijama
24	Stupanje na snagu

Vlada Republike Srbije i Vlada Kanade (u daljem tekstu: strane ugovornice),

Budući da su potpisnice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine,

U želji da obezbede najviši stepen bezbednosti i obezbeđivanja u međunarodnom vazdušnom saobraćaju,

Shvatajući važnost međunarodnog vazdušnog saobraćaja za unapređenje trgovine, turizma i investiranja,

U želji da promovišu svoje interese u međunarodnom vazdušnom saobraćaju,

U želji da zaključe Sporazum o vazdušnom saobraćaju, kao dopunu navedenoj Konvenciji,

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

Za potrebe ovog sporazuma, ako drugačije nije navedeno:

„organi nadležni za vazdušni saobraćaj” označava, za Republiku Srbiju- Direktorat civilnog vazduhoplovstva, a za Kanadu-Ministra saobraćaja i Kanadsku agenciju za saobraćaj, ili u oba slučaja, svaki drugi organ ili lice, ovlašćene da obavljaju funkcije koje trenutno obavljaju navedeni organi;

„ugovoreni saobraćaj” označava redovni vazdušni saobraćaj na linijama utvrđenim ovim sporazumom radi prevoza putnika i robe, uključujući poštu, odvojeno ili u kombinacijama;

„Sporazum” označava ovaj sporazum, svaki Aneks uz Sporazum, kao i sve izmene i dopune Sporazuma ili Aneksa;

„vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj” i „avio-prevozilac” imaju značenja koja su im određena članom 96. Konvencije;

„Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine, kao i svaki Aneks usvojen prema članu 90. Konvencije i svaku izmenu i dopunu Konvencije ili njenih Aneksa prema čl. 90. i 94. Konvencije, koji su prihvaćeni od strane obe države strane ugovornice;

„određeni avio-prevozilac” označava avio-prevozioca koji je određen i ovlašćen u skladu sa članom 3;

„teritorija” ima značenje koje joj je određeno članom 2. Konvencije;

Član 2.

Davanje prava

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici sledeća prava za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja od strane avio-prevozioca ili avio-prevozilaca koje je odredila druga strana ugovornica:

- a) pravo da lete bez sletanja preko teritorije njene države;
- b) pravo da sleću na teritoriju njene države u nekomercijalne svrhe; i

c) do nivoa predviđenog ovim sporazumom, pravo da sleću na teritoriju njene države na linijama utvrđenim ovim sporazumom, radi ukrcavanja i iskrcavanja putnika i robe, uključujući poštu, u međunarodnom saobraćaju, odvojeno ili u kombinacijama.

2. Avio-prevozioci države svake strane ugovornice, koji nisu određeni u skladu sa članom 3. ovog sporazuma, imaju prava predviđena stavom 1. pod a) i b) ovog člana.

3. Podrazumeva se da stav 1. ovog člana ne daje pravo određenom avio-prevoziocu jedne države strane ugovornice da na teritoriji države druge strane ugovornice ukrcava putnike i robu, uključujući i poštu, koji se prevoze uz nadoknadu ili najam za neko drugo mesto na teritoriji države te druge strane ugovornice.

Član 3.

Određivanje avio-prevozilaca i izdavanje dozvola

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da, diplomatskom notom, odredi avio-prevozioca ili avio-prevoziocice za obavljanje ugovorenog saobraćaja na linijama utvrđenim ovim sporazumom u pogledu države te strane ugovornice, kao i da povuče odluku o određivanju, ili da prethodno određenog avio-prevozioca zameni drugim.

2. Po prijemu obaveštenja o određivanju ili zameni, u skladu sa stavom 1. ovog člana, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa nacionalnim zakonima i propisima te druge države strane ugovornice, bez odlaganja izdaju tako određenom avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima potrebne dozvole za obavljanje ugovorenog saobraćaja za koji su određeni.

3. Po prijemu dozvole, određeni avio-prevozilac može, u svako doba, da otpočne sa obavljanjem ugovorenog saobraćaja, u potpunosti ili delimično, pod uslovom da postupa u skladu sa odredbama ovog sporazuma.

Član 4.

Uskraćivanje, povlačenje, obustava i ograničenje dozvola za obavljanje saobraćaja

1. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države svake strane ugovornice imaju pravo da avio-prevoziocu koga je odredila druga strana ugovornica uskrate dozvole navedene u članu 3. ovog sporazuma, i da iste, privremeno ili trajno, povuku, obustave ili uslove:

a) u slučaju da taj avio-prevozilac ne može da dokaže da ispunjava uslove propisane nacionalnim zakonima i propisima koje primenjuju nadležni organi za vazdušni saobraćaj države strane ugovornice koja daje prava;

b) u slučaju da se taj avio-prevozilac ne pridržava nacionalnih zakona i propisa države strane ugovornice koja daje prava;

c) u slučaju da nisu uvereni da strana ugovornica koja određuje avio-prevozioca ili državljani njene države imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem; i

d) u slučaju da avio-prevozilac na neki drugi način ne obavlja saobraćaj u skladu sa uslovima propisanim ovim sporazumom.

2. Ako preduzimanje neposrednih mera nije neophodno radi sprečavanja kršenja napred navedenih zakona i propisa, ili ako bezbednost i obezbeđivanje u vazduhoplovstvu ne zahtevaju preduzimanje mera u skladu sa odredbama čl. 6. i 7, prava pobrojana u stavu 1. ovog člana koriste se tek posle konsultacija organa nadležnih za vazdušni saobraćaj, u skladu sa članom 17. ovog sporazuma.

Član 5.

Primena zakona i propisa

1. Nacionalni zakoni, propisi i procedure države jedne strane ugovornice koji se odnose na ulazak vazduhoplova, boravak ili odlazak sa teritorije njene države

vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj, ili na vazdušni saobraćaj i navigaciju tih vazduhoplova, primenjuju se i na vazduhoplove određenog ili određenih avio-prevozilaca države druge strane ugovornice prilikom ulaska, boravka i odlaska sa navedene teritorije.

2. Nacionalni zakoni i propisi države jedne strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak ili odlazak sa teritorije njene države putnika, članova posade i robe, uključujući i poštu (kao što su propisi kojima se reguliše ulazak, dozvole, tranzit, obezbeđivanje u vazduhoplovstvu, useljenje, pasoši, carina i karantin) primenjuju se na određenog avio-prevozioca ili avio-prevozilaca države druge strane ugovornice i na njihove putnike, članove posade i robu, uključujući i poštu, prilikom tranzita kroz navedenu teritoriju, ulaska, boravka i odlaska sa navedene teritorije.

3. Prilikom primene zakona i propisa svoje države, jedna strana ugovornica, u sličnim okolnostima, postupa prema određenom avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima države druge strane ugovornice na isti način kao i prema svojim avio-prevoziocima ili bilo kom drugom avio-prevoziocu koji obavlja sličan međunarodni vazdušni saobraćaj.

Član 6.

Vazduhoplovna bezbednost

1. Potvrde o ploidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole, koje su izdali ili priznali za važeće organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice, i koje su još uvek na snazi, za potrebe obavljanja ugovorenog saobraćaja priznaju za važeće i organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, pod uslovom da su te potvrde ili dozvole izdate ili priznate za važeće na osnovu Konvencije i u skladu sa standardima utvrđenim Konvencijom. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države svake strane ugovornice, međutim, zadržavaju pravo da za letove iznad svoje teritorije odbiju da priznaju potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je državljanima njene države izdala druga strana ugovornica.

2. Ako bi prava ili uslovi, koji se odnose na dozvole ili potvrde, navedene u stavu 1. ovog člana, izdate od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice svakom licu, ili određenom avio-prevoziocu, ili vazduhoplovu koji obavlja ugovoreni vazdušni saobraćaj, dopustili da se razlikuju od minimuma standarda utvrđenih Konvencijom, pri čemu je ta razlika zabeležena pri Međunarodnoj organizaciji za civilno vazduhoplovstvo, druga strana ugovornica može zahtevati konsultacije između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj strana ugovornica, u skladu sa članom 17. ovog sporazuma, kako bi im bio objašnjen postupak koji je u pitanju.

3. Konsultacije povodom standarda bezbednosti i zahteva koje primenjuju i sprovode organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice u vezi sa vazduhoplovnim uređajima, članovima posade, vazduhoplovima i obavljanjem saobraćaja od strane određenih avio-prevozilaca, održavaju se u roku od petnaest (15) dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi zahtev, ili u nekom drugom roku koji može da se zajednički utvrdi. Ako, nakon konsultacija, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice ustanove da organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice efikasno ne primenjuju i ne sprovode standarde bezbednosti i zahteve u ovim oblastima, koji su barem jednaki minimalnim standardima utvrđenim prema Konveciji, nadležni organi za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice biće obavešteni o tim nalazima, kao i o merama koje se smatraju potrebnim radi usaglašavanja sa minimalnim standardima. Nepreduzimanje odgovarajuće mere u roku od petnaest (15) dana, ili u nekom drugom roku koji može da se zajednički utvrdi, predstavlja

razlog prvoj strani ugovornici za uskraćivanje, obustavu, povlačenje ili uslovljavanje dozvole za obavljanje saobraćaja avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima koje je odredila druga strana ugovornica.

4. U skladu sa članom 16. Konvencije, svaki vazduhoplov koji koristi određeni avio-prevoznik ili avio-prevoznici države jedne strane ugovornice, ili koji se koristi u njihovo ime može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu na vazduhoplovu i oko vazduhoplova od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, radi provere važnosti odgovarajućih dokumenata vazduhoplova i članova posade i pregleda stanja vazduhoplova i njegove opreme (u ovom članu nazvanom „pregled na platformi“), pod uslovom da takav pregled na platformi ne dovodi do neopravdanog kašnjenja vazduhoplova.

5. Ako organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice, nakon sprovođenja pregleda na platformi, ustanove da:

a) vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji; i/ili

b) postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti, utvrđenih u to vreme prema Konvenciji,

organi nadležni za vazdušni saobraćaj države te strane ugovornice mogu, u smislu člana 33. Konvencije i po sopstvenom nahođenju, da zaključe da zahtevi prema kojima su potvrde ili dozvole tog vazduhoplova i članova posade izdate ili priznate za važeće, ili da zahtevi prema kojima taj vazduhoplov saobraća nisu jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji. Isti stav se može zauzeti i u slučaju odbijanja pregleda na platformi.

6. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države svake strane ugovornice imaju pravo da, bez konsultacija, uskrate, obustave, povuku ili uslove dozvolu za obavljanje saobraćaja avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima države druge strane ugovornice u slučaju da organi nadležni za vazdušni saobraćaj države prve strane ugovornice zaključe da je neposredan postupak neophodan radi bezbednosti obavljanja saobraćaja.

7. Svaki postupak, preduzet od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice u skladu sa st. 3. ili 6. ovog člana, obustavlja se kada prestanu da postoje razlozi za preduzimanje istog.

Član 7.

Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu

1. U skladu sa pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da njihova međusobna obaveza da štite obezbeđivanje civilnog vazduhoplovstva od nezakonitih radnji predstavlja sastavni deo ovog sporazuma.

2. Bez ograničenja prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovu, sačinjene u Tokiju 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih otmica vazduhoplova, sačinjene u Hagu 16. decembra 1970. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, sačinjene u Montrealu 23. septembra 1971. godine i Protokola o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodroma koji služe međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, sačinjenog u Montrealu 24. februara 1988. godine, kao i svakog drugog multilateralnog sporazuma

o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu , koji je obavezujući za države obe strane ugovornice.

3. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i članova posade, aerodroma i uređaja za vazdušnu plovību, i bilo koje druge pretnje uperene protiv obezbeđivanja u civilnom vazduhoplovstvu.

4. Strane ugovornice postupaju u skladu sa standardima o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu koje je utvrdila Međunarodna organizacija civilnog vazduhoplovstva u Aneksima uz Konvenciju u onoj meri u kojoj se navedene odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu odnose na države strane ugovornice; one zahtevaju da korisnici vazduhoplova u njihovom registru, korisnici vazduhoplova čije je glavno sedište ili stalno boravište na teritoriji njihove države, kao i korisnici aerodroma na teritoriji njihove države, postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu . U skladu sa tim, svaka strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu o svim razlikama između nacionalnih zakona, propisa i prakse i standarda o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu datim u Aneksima, na koje se ovaj stav odnosi. Jedna ili druga strana ugovornica može, u bilo koje vreme, da zahteva hitne konsultacije sa drugom stranom ugovornicom radi razmatranja takvih razlika.

5. Svaka strana ugovornica potvrđuje da se od njenih korisnika vazduhoplova može zahtevati da poštuju odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu navedene u stavu 4. ovog člana koje druga strana ugovornica zahteva za ulazak na teritoriju, za vreme boravka ili odlaska sa teritorije države te druge strane ugovornice. Svaka strana ugovornica obezbeđuje da se na teritoriji njene države efikasno primenjuju adekvatne mere zaštite vazduhoplova i pregleda putnika, članova posade, ručnog prtljaga, prtljaga, robe, pošte i zaliha vazduhoplova, pre i za vreme ukrcavanja ili utovara.

6. Svaka strana ugovornica blagovremeno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu opravdanih posebnih mera obezbeđivanja zbog određene pretnje.

7. Svaka strana ugovornica ima pravo da organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države, u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema obaveštenja (ili u kraćem periodu o kojem odluče organi nadležni za vazdušni saobraćaj) na teritoriji države druge strane ugovornice izvrše procenu mera obezbeđivanja koje sprovode, ili planiraju da sprovedu korisnici vazduhoplova povodom letova koji dolaze sa ili odlaze za teritoriju države prve strane ugovornice. Administrativne aranžmane za sprovođenje ovakvih procena dogovaraju organi nadležni za vazdušni saobraćaj i isti se primenjuju bez odlaganja, kako bi se osiguralo brzo sprovođenje takve procene.

8. U slučaju pojave incidenta ili pretnje incidentom, nezakonite otmice civilnog vazduhoplova, ili drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti vazduhoplova, putnika i članova posade, aerodroma ili uređaja za vazdušnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj olakšavanjem komunikacije i drugim odgovarajućim merama namenjenim za brzo i bezbedno okončanje incidenta ili pretnje incidentom.

9. U slučaju kada jedna strana ugovornica opravdano smatra da se druga strana ugovornica ne pridržava odredaba ovog člana, prva strana ugovornica može zahtevati konsultacije. Konsultacije počinju u roku od petnaest (15) dana od dana prijema zahteva od strane jedne ili druge strane ugovornice. Ako se u roku od petnaest (15) dana od dana otpočinjanja konsultacija ne postigne zadovoljavajući dogovor, stvaraju se osnove za uskraćivanje, obustavu, povlačenje ili uslovljavanje

dozvole za obavljanje saobraćaja određenom avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima države te druge strane ugovornice. U hitnom slučaju, ili u cilju sprečavanja daljeg nepostupanja u skladu sa odredbama ovog člana, prva strana ugovornica može, u svakom trenutku, preduzeti privremene mere.

Član 8.

Korišćenje aerodroma i vazduhoplovnih sredstava i naknade korisnika

1. Svaka strana ugovornica obezbeđuje da aerodromi, vazdušni putevi, usluge kontrole letenja i vazdušne plovidbe, mere obezbeđivanja u vazduhoplovstvu, kao i sva ostala sredstva i usluge dostupne na teritoriji države jedne strane ugovornice, mogu koristiti i avio-prevozioci države druge strane ugovornice, pod uslovima koji nisu manje povoljni od najpovoljnijih uslova ponuđenih bilo kom drugom avio-prevoziocu koji obavlja sličan međunarodni vazdušni saobraćaj u vreme kada su aranžmani o korišćenju sredstava i usluga sačinjeni.

2. Svaka strana ugovornica obezbeđuje da se utvrđivanje i prikupljanje naknada koje se na teritoriji države jedne strane ugovornice naplaćuju od avio-prevozlaca države druge strane ugovornice za korišćenje aerodroma, vazdušnih puteva, usluga kontrole letenja i vazdušne plovidbe, mera obezbeđivanja u vazduhoplovstvu, kao i za sva ostala sredstva i usluge, sprovodi se po principu nepristrasnosti i opravdanosti. Svaka takva naknada se određuje avio-prevoziocu države druge strane ugovornice pod uslovima koji nisu manje povoljni od najpovoljnijih uslova ponuđenih bilo kom drugom avio-prevoziocu koji obavlja sličan međunarodni vazdušni saobraćaj u vreme naplate naknada.

3. Svaka strana ugovornica podstiče razgovore između svojih nadležnih organa za utvrđivanje i naplatu naknada i avio-prevozlaca koji koriste usluge i kapacitete, ili, gde je to moguće, predstavništava avio-prevozlaca. Svaka strana ugovornica takođe podstiče svoje nadležne organa za naplatu naknada da korisnicima na koje se odnosi predlog za bilo kakvu izmenu naknada pravovremeno dostave obaveštenje o razlozima za izmene, kako bi bili u prilici da, pre uvođenja istih, iznesu svoja mišljenja.

Član 9.

Kapacitet

1. Svaka strana ugovornica omogućava određenim avio-prevoziocima država strana ugovornica pravične i podjednake mogućnosti za obavljanje ugovorenog saobraćaja između teritorija svojih država na linijama utvrđenim u ovom sporazumu.

2. Svaka strana ugovornica prihvata da, prilikom obavljanja ugovorenog saobraćaja, određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci države svake strane ugovornice uzimaju u obzir interese određenog ili određenih avio-prevozlaca države druge strane ugovornice, kako ne bi negativno uticali na saobraćaj koji drugi avio-prevozilac obezbeđuje na čitavoj liniji ili delu istih linija.

3. Ugovoreni saobraćaj određenih avio-prevozlaca država strana ugovornica u tesnoj je vezi sa zahtevima javnosti za vazdušnim prevozom na linijama utvrđenim u ovom Sporazumu i ima, kao osnovni cilj, obezbeđivanje kapaciteta pri opravdanom faktoru opterećenja, koji odgovara tekućim i opravdano predviđenim zahtevima za prevoz putnika i robe, uključujući i poštu, sa teritorije ili za teritoriju države strane ugovornice koja je odredila avio-prevozioca. Ponuđeni kapaciteti za prevoz putnika, robe, uključujući i poštu, koji se ukrcavaju ili iskrcavaju u mestima na utvrđenim linijama na teritorijama drugih država, ali ne i one koja je odredila avio-prevozioca, treba da budu u skladu sa opštim principima povezanim sa:

a) zahtevima saobraćaja za teritoriju i sa teritorije države strane ugovornice koja je odredila avio-prevozioca;

b) zahtevima saobraćaja u oblasti kroz koju ugovoreni saobraćaj prolazi, vodeći računa o drugim saobraćajnim uslugama, uspostavljenim od strane avio-prevozilaca država u toj oblasti, i

v) zahtevima za dalja odredišta.

4. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica mogu s vremena na vreme dogovoriti kapacitet koji treba obezbediti za obavljanje ugovorenog saobraćaja, a koji prevazilazi prava predviđena ovim Sporazumom, uz prethodnu saglasnost organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države obe strane ugovornice. Ako između određenih avio-prevozilaca ne postoji sporazum, organi nadležni za vazdušni saobraćaj mogu se konsultovati međusobno kako bi postigli sporazum oko kapaciteta.

5. Povećanja kapaciteta, utvrđena u skladu sa odredbama stava 4. ovog člana, ne predstavljaju osnov za izmenu prava u pogledu kapaciteta. Strane ugovornice zajednički utvrđuju sve izmene prava u pogledu kapaciteta.

Član 10.

Statistički podaci

1. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države svake strane ugovornice dostavljaju, ili zahtevaju od određenih avio-prevozilaca svoje države da nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice dostave, na njihov zahtev, periodične i druge statističke podatke, koji se mogu opravdano tražiti radi uvida u obavljanje ugovorenog saobraćaja, uključujući i statističke podatke o početnim i završnim destinacijama saobraćaja.

2. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države obe strane ugovornice usko sarađuju u vezi sa primenom odredbe stava 1. ovog člana, uključujući i procedure za dostavljanje statističkih podataka.

Član 11.

Carinske dažbine i ostale naknade

1. Svaka strana ugovornica, u okviru nacionalnih zakona i propisa, i na bazi reciprociteta, u najvećoj mogućoj meri oslobađa određenog avio-prevozioca ili avio-prevozioca države druge strane ugovornice od uvoznih ograničenja, carinskih dažbina, posrednih poreza, troškova pregleda i drugih nacionalnih dažbina i naknada koje se odnose na vazduhoplove, gorivo, ulja za podmazivanje, potrošne tehničke zalihe, rezervne delove, uključujući i motore, redovnu opremu vazduhoplova, zalihe vazduhoplova (uključujući alkoholna pića, duvan i ostale proizvode koji su namenjeni za prodaju putnicima tokom leta u ograničenim količinama), kao i na proizvode koji su namenjeni za korišćenje ili se koriste isključivo u vezi sa eksploatacijom ili popravkom vazduhoplova tog avio-prevozioca, kao i štampane zalihe karata, avionskih tovarnih listova, i svih ostalih štampanih materijala koji nose odštampanu oznaku kompanije i publikacije koje avio-prevozilac deli besplatno.

2. Oslobađanja predviđena ovim članom odnose se na predmete navedene u stavu 1. ovog člana koji su:

a) uneti na teritoriju države jedne strane ugovornice od strane ili u ime određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice;

b) zadržani u vazduhoplovu određenog avio-prevozioca države jedne strane ugovornice po dolasku na teritoriju ili prilikom odlaska sa teritorije države druge strane ugovornice;

v) uneti u vazduhoplov određenog avio-prevozioca države jedne strane ugovornice na teritoriji države druge strane ugovornice;

bez obzira na to da li se ti predmeti u celosti iskoriste ili potroše na teritoriji države strane ugovornice koja daje oslobođanje, pod uslovom da navedeni predmeti ne budu otuđeni na teritoriji države te strane ugovornice.

3. Redovna oprema vazduhoplova, kao i materijali i zalihe koji se obično zadržavaju u vazduhoplovu određenog avio-prevozioca države jedne ili druge strane ugovornice, mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz saglasnost carinskih organa države te strane ugovornice. U tom slučaju, isti mogu biti stavljeni pod nadzor navedenih organa do vremena dok se ponovo ne izvezu, ili se na drugi način potroše u skladu sa carinskim propisima druge strane ugovornice.

4. Prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne ili druge strane ugovornice oslobođeni su od carinskih dažbina i drugih sličnih naknada.

Član 12.

Tarife

1. Za potrebe ovog člana:

a) „tarifa” označava cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i posebne uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući, do obima koji se zahteva nacionalnim zakonima i propisima, i cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge koje pruža avio-prevozioc u vezi sa vazdušnim saobraćajem, ali izuzimajući naknade i uslove za prevoz pošte i opšte odredbe o prevozu; i

b) „usklađivanje” označava blagovremeno uvođenje ili nastavak primene identične ili slične (ali ne i niže) tarife.

2. Strane ugovornice potvrđuju da se tarife koje određeni avio-prevozioc ili avio-prevozioci države jedne strane ugovornice naplaćuju za prevoz ka teritoriji ili sa teritorije države druge strane ugovornice, utvrđuju se na opravdanim nivoima uz dužno poštovanje svih relevantnih faktora, uključujući interese korisnika, troškove obavljanja saobraćaja, karakteristike saobraćaja, opravdanu dobit, tarife drugih avio-prevozioca i druge komercijalne faktore na tržištu.

3. Tarife iz stava 2. mogu se utvrđivati pojedinačno ili, prema izboru određenog ili određenih avio-prevozioca, putem međusobne koordinacije ili koordinacije sa drugim avio-prevoziocima. Određeni avio-prevozioc opravdava svoje tarife jedino organu nadležnom za vazdušni saobraćaj svoje države.

4. Svaka strana ugovornica može zahtevati da određeni avio-prevozioc ili avio-prevozioci države druge strane ugovornice organu nadležnom za vazdušni saobraćaj njene države podnesu na uvid tarife za obavljanje saobraćaja između teritorija država strana ugovornica. Ako se to zahteva, podnošenje tarifa na uvid organu nadležnom za vazdušni saobraćaj vrši se najkasnije jedan dan pre dana predloženog za stupanje istih na snagu. Strane ugovornice potvrđuju da određeni avio-prevozioc koji je nezavisno odredio tarifu obezbeđuje da ista, u trenutku podnošenja na uvid, bude dostupna i drugim određenim avio-prevoziocima.

5. Ako organ nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice nije zadovoljan postojećom ili predloženom tarifom za prevoz između teritorija država strana ugovornica, on o tome obaveštava organ nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice i dotičnog određenog avio-prevozioca ili avio-prevoziocice. Organ nadležni za vazdušni saobraćaj koji je primio obaveštenje o neslaganju, obaveštava drugi organ nadležni za vazdušni saobraćaj u roku od deset (10) dana od dana prijema obaveštenja, o tome da li se i on ne slaže sa tarifom, i u tom slučaju ta cena ne stupa na snagu niti ostaje na snazi.

6. Jedna strana ugovornica može zahtevati od određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice da podnese na uvid tarife za prevoz između teritorije države te strane ugovornice i trećih zemalja. Podnošenje tarifa na uvid, ako se to zahteva, vrši se najkasnije trideset (30) dana pre dana predloženog za stupanja na snagu, osim ako nije predviđen duži rok za avio-prevozioco koji obavljaju saobraćaj treće i četvrte slobode na tom određenom tržištu, i u tom slučaju primenjuje se duži period.

7. Tarifa za prevoz, koji određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice obavlja između teritorije države druge strane ugovornice i neke treće države, nije niža od najniže javno dostupne, prihvaćene tarife koju za obavljanje redovnog međunarodnog vazdušnog saobraćaja naplaćuju avio-prevozilac ili avio-prevozioci države druge strane ugovornice na tom tržištu, osim ako nije drukčije odobreno od strane organa nadležnog za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice.

8. Svaka strana ugovornica dozvoljava određenim avio-prevoziocima države jedne strane ugovornice da usklade svoju tarifu sa javno dostupnom, prihvaćenom tarifom avio-prevozioca ili avio-prevozilaca države druge strane ugovornice za obavljanje redovnog vazdušnog saobraćaja između teritorije države druge strane ugovornice i bilo koje treće države. Strane ugovornice takođe potvrđuju da organi nadležni za vazdušni saobraćaj njihovih država mogu zahtevati od određenog avio-prevozioca koji predlaže tarifu da podnese zadovoljavajući dokaz o dostupnosti tarife sa kojom se vrši usklađivanje i o doslednosti usklađivanja sa zahtevima iz ovog člana. Tarifa koja je uvedena radi usklađivanja ostaje na snazi samo tokom perioda dostupnosti tarife sa kojom se usklađuje.

9. Ako u roku od petnaest (15) dana od dana prijema tarife koju je predložio određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice za prevoz između države druge strane ugovornice i treće države, organ nadležan za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice ne obavesti odnosnog određenog avio-prevozioca ili avio-prevozioco o svom neslaganju, tarifa se smatra prihvaćenom ili odobrenom i biće dozvoljeno da stupa na snagu predloženog dana. U slučaju da se radi o ugovorenom saobraćaju, odobrenje ili prihvatanje može naknadno biti povučeno u roku od trideset (30) dana od dana dostavljanja obaveštenja odnosnom određenom avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima, i u roku od petnaest (15) dana od dana dostavljanja obaveštenja u svim ostalim slučajevima, s tim da tarifa prestaje da se primenjuje po isteku napred navedenih rokova.

10. Strane ugovornice potvrđuju da organi nadležni za vazdušni saobraćaj mogu, u svako doba, zahtevati razgovore o tarifama. Ti razgovori, koji se mogu sprovesti pismenim ili usmenim putem, održavaju se u roku od petnaest dana (15) od dana prijema zahteva, osim ako drukčije ne odluče organi nadležni za vazdušni saobraćaj. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj sarađuju u obezbeđivanju informacija neophodnih za razmatranje tarife. Ukoliko je rezultat razgovora dogovor, organi nadležni za vazdušni saobraćaj primenjuju ovaj dogovor.

11. Svaka strana ugovornica može zahtevati od određenog ili određenih avio-prevozilaca da organu nadležnom za vazdušni saobraćaj podnesu svoje opšte uslove prevoza, tj. one opšte uslove koji su u najširem smislu primenljivi na vazdušni saobraćaj i nisu direktno povezani sa tarifom, najkasnije trideset (30) dana pre datuma predloženog za stupanja na snagu, ili tokom nekog kraćeg perioda koji organi nadležni za vazdušni saobraćaj mogu odobriti. Prihvatanje ili odobrenje ovih uslova zavisi od nacionalnih zakona i propisa. Strane ugovornice potvrđuju da organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne ili druge strane ugovornice mogu, bilo kada, povući prihvatanje ili odobrenje dostavljanjem obaveštenja odnosnom

određenom avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima u roku od petnaest (15) dana, i nakon tog perioda ovi uslovi prestaju da važe.

Član 13.

Predstavništva avio-prevozlaca, prodaja i prenos sredstava

1. Određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci države druge strane ugovornice imaju pravo, na bazi reciprociteta, da dovedu i drže na teritoriju države druge strane ugovornice svoje predstavnike i komercijalno, operativno i tehničko osoblje, potrebno za obavljanje ugovorenog saobraćaja.

2. Potrebno osoblje može, po izboru određenog ili određenih avio-prevozlaca države jedne strane ugovornice, da bude osoblje avio-prevozlaca ili osoblje neke druge organizacije, preduzeća ili drugog avio-prevozioca koji obavlja saobraćaj za teritoriju države druge strane ugovornice i ovlašćen je da pruža takve usluge drugim avio-prevoziocima.

3. Predstavnici i osoblje se pridržavaju važećih nacionalnih zakona i propisa države druge strane ugovornice, i svaka strana ugovornica u skladu sa tim zakonima i propisima:

a) na bazi reciprociteta i uz minimalno odlaganje, izdaje potrebne radne dozvole, vize za posetioce ili druga slična dokumenta predstavnicima i osoblju navedenim u stavu 1. ovog člana; i

b) olakšava i ubrzava proces izdavanja radnih dozvola za osoblje koje obavlja određene privremene poslove, koji ne traju duže od devedeset (90) dana.

4. Svaka strana ugovornica dozvoljava određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice da se direktno, ili po svom nahođenju, preko svojih agenata, angažuje u prodaji prevoznih dokumenata na teritoriji države druge strane ugovornice. Strane ugovornice dalje potvrđuju da svaki određeni avio-prevozilac ima pravo da prodaju prevoznih dokumenata vrši u valuti te države, ili po svom nahođenju, u slobodno konvertibilnim valutama drugih država, i svako lice je slobodno da kupi ta prevozna dokumenta u valutama prihvaćenim od strane tog avio-prevozioca, u skladu sa nacionalnim zakonima i propisima države druge strane ugovornice i, u svakom slučaju, pod uslovima koji nisu manje povoljni od najpovoljnijih uslova dostupnih bilo kom avio-prevoziocu koji obavlja sličan međunarodni vazdušni saobraćaj.

5. Svaki određeni avio-prevozilac ima pravo da, na zahtev, konvertuje i prenese u inostranstvo novčana sredstva ostvarena na osnovu odnosnog vazdušnog saobraćaja. Konverzija i prenos su dozvoljeni bez ikakvih ograničenja po deviznom tržišnom kursu za tekuće isplate koji važi u vreme podnošenja zahteva za prenos sredstava, i ne podležu nikakvim naknadama, osim uobičajenih naknada banaka za takve transakcije.

Član 14.

Oporezivanje

1. Dobit ili prihod koji avio-prevozilac države jedne strane ugovornice ostvari korišćenjem vazduhoplova u međunarodnom vazdušnom saobraćaju, uključujući i učešće u međukompanijskim komercijalnim sporazumima ili zajedničkim poslovnim ulaganjima, oslobađa se od poreza na dobit ili prihod, uveden od strane države druge strane ugovornice.

2. Kapital i novčana sredstva avio-prevozioca države jedne strane ugovornice povezana sa korišćenjem vazduhoplova u međunarodnom vazdušnom

saobraćaju, oslobođena su od svih poreza na kapital i novčana sredstva, uvedenih od strane države druge strane ugovornice.

3. Prihod, koji je avio-prevoznik države jedne strane ugovornice, ostvario otuđenjem vazduhoplova kojim obavlja međunarodni vazdušni saobraćaj i pokretna imovina povezana sa korišćenjem takvog vazduhoplova, oslobođeni su od svih poreza na prihod uvedenih od strane države druge strane ugovornice.

4. U ovom članu:

a) izraz „dobit ili prihod” obuhvata bruto prihod ili dobit ostvaren direktno od korišćenja vazduhoplova u međunarodnom vazdušnom saobraćaju, uključujući i:

- i) iznajmljivanje ili zakup vazduhoplova;
- ii) prodaju prevoznih dokumenata za sopstvene potrebe ili za nekog drugog avio-prevoznika; i
- iii) kamate od zarada, pod uslovom da su te zarade proistekle kao posledica korišćenja vazduhoplova u međunarodnom vazdušnom saobraćaju;

b) izraz „međunarodni saobraćaj” označava prevoz lica i/ili robe, uključujući poštu, osim u slučajevima u kojima se takav prevoz obavlja samo između mesta na teritoriji države jedne strane ugovornice; i

v) izraz „avio-prevoznik države jedne strane ugovornice”, označava za Republiku Srbiju, avio-prevoznika sa sedištem u Republici Srbiji, u cilju oporezivanja prihoda, a za Kanadu, avio-prevoznika sa sedištem u Kanadi, u cilju oporezivanja prihoda.

5. Odredbe ovog člana ne primenjuju se u slučaju da je između države dve strane ugovornice zaključen sporazum o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, kojim su obuhvaćena slična oslobađanja od poreza na prihod.

Član 15.

Opsluživanje na zemlji

1. Određeni avio-prevoznik ili avio-prevoznici države jedne strane ugovornice imaju pravo, na bazi reciprociteta, da sami opslužuju vazduhoplov na zemlji na teritoriji države druge strane ugovornice i, po sopstvenom izboru, da opsluživanje vazduhoplova na zemlji, delimično ili u celosti, prepuste agenciji ovlašćenoj od strane organa nadležnih države druge strane ugovornice za pružanje takvih usluga.

2. Svaka strana ugovornica dozvoljava određenim avio-prevoznicima države druge strane ugovornice da pružaju usluge opsluživanja na zemlji drugim avio-prevoznicima koji saobraćaju na istom aerodromu na teritoriji njene države.

3. Korišćenje prava navedenih u st. 1. i 2. ovog člana podleže samo fizičkim ili operativnim ograničenjima koja proističu kao posledica uvažavanja sigurnosnih i bezbednosnih aspekata aerodroma. Sva ograničenja se dosledno primenjuju, pod uslovima koji nisu manje povoljni od najpovoljnijih uslova dostupnih bilo kom drugom avio-prevozniku koji obavlja sličan međunarodni vazdušni saobraćaj u vreme uvođenja ograničenja.

Član 16.

Odredbe koje se primenjuju na neredovne letove

1. Odredbe čl. 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15. i 17. ovog sporazuma primenjuju se i na neredovne letove koje obavlja avio-prevoznik države jedne strane ugovornice

za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice, kao na avio- prevozioca koji obavlja takve letove.

2. Odredba stava 1. ovog člana ne utiče na nacionalne zakone i propise kojima je regulisano odobravanje neredovnih letova avio-prevoziocima, ili na obaveze avio-prevozioca, ili drugih strana odgovornih za organizaciju ovakvih letova.

Član 17.

Konsultacije

1. Jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva konsultacije u vezi sa sprovođenjem, tumačenjem, primenom, ili izmenama ovog sporazuma. Konsultacije, koje mogu biti između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj, i koje se mogu obavljati direktnim razgovorima ili korespondencijom, počinju u periodu od šezdeset (60) dana od dana prijema zahteva u pismenoj formi, osim ako države strane ugovornice drukčije ne odluče.

2. U duhu bliske saradnje, organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica mogu povremeno organizovati razgovore kako bi obezbedili pravilnu primenu i dosledno sprovođenje odredaba ovog sporazuma. Razgovori počinju u periodu od šezdeset (60) dana od dana prijema zahteva, osim ako države strane ugovornice drukčije ne odluče.

Član 18.

Izmene Sporazuma

Svaka izmena ovog sporazuma, utvrđena saglasno konsultacijama obavljenim u skladu sa članom 17. ovog sporazuma, stupa na snagu na dan prijema poslednjeg pismenog obaveštenja, diplomatskim putem, kojim države strane ugovornice obaveštavaju jedna drugu da su završile sve potrebne unutrašnje procedure predviđene za stupanje na snagu izmene.

Član 19.

Rešavanje sporova

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma, države strane ugovornice, pre svega, nastoje da ga reše konsultacijama, koje se obavljaju u skladu sa članom 17. ovog sporazuma.

2. Ako se spor ne reši konsultacijama, države strane ugovornice mogu zajednički odlučiti da rešavanje spora prepuste nekom licu ili organu, ili i jedna i druga strana ugovornica može predati spor na rešavanje sudu od tri arbitra, od kojih po jednog imenuje svaka strana ugovornica, a trećeg arbitra određuju ova dva arbitra. Svaka strana ugovornica imenuje jednog arbitra u roku od šezdeset (60) dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi od druge obaveštenje, diplomatskim putem, kojim se zahteva arbitraža spora, a treći arbitar se određuje u roku od narednih šezdeset (60) dana. Ako jedna ili druga strana ugovornica ne imenuje arbitra u određenom roku, ili ako treći arbitar ne bude određen u predviđenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva da odredi arbitra ili arbitre, zavisno od slučaja. Ako je predsednik državljanin države jedne ili druge strane ugovornice, najstariji potpredsednik tog saveta, koji ne može biti diskvalifikovan po tom osnovu, određuje navedene arbitre. U svakom slučaju, treći arbitar je državljanin treće države, ima funkciju predsednika suda i određuje mesto održavanja arbitraže.

3. Države strane ugovornice se obavezuju da poštuju svaku odluku donetu u skladu sa stavom 2. ovog člana.

4. Troškove Arbitražnog suda dele podjednako države strane ugovornice.

5. Ako se, i dok god se, jedna ili druga strana ugovornica ne bude pridržavala bilo koje odluke, donete u skladu sa stavom 2. ovog člana, druga strana ugovornica može strani ugovornici koja se ne pridržava ovih odluka ili određenom avio- prevoziocu koji se ne pridržava odluka da ograniči, povuče ili obustavi korišćenje bilo kojih prava ili privilegija datih na osnovu ovog sporazuma.

Član 20.

Prestanak važenja Sporazuma

Svaka strana ugovornica može u bilo kom trenutku od stupanja ovog sporazuma na snagu da obavesti drugu stranu ugovornicu diplomatskim putem, u pismenoj formi, o svojoj odluci da otkáže ovaj sporazum. Obaveštenje se istovremeno dostavlja Međunarodnoj organizaciji civilnog vazduhoplovstva. Sporazum prestaje da važi nakon isteka jedne (1) godine od dana kada druga strana ugovornica primi to obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važnosti ne povuče sporazumno pre isteka tog roka. Ako druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatraće se da je obaveštenje primljeno četrnaestog (14) dana od dana prijema obaveštenja od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 21.

Registracija

Ovaj sporazum i sve izmene ovog sporazuma registruju se kod Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 22.

Naslovi

Naslovi korišćeni u ovom sporazumu služe samo za upućivanje.

Član 23.

Usaglašenost sa multilateralnim konvencijama

Ako u pogledu obe države strane ugovornice na snagu stupa multilateralna konvencija, u skladu sa članom 17. ovog sporazuma mogu se održati konsultacije u cilju utvrđivanja obima u kome odredbe iste utiču na ovaj sporazum.

Član 24.

Stupanje na snagu

Ovaj sporazum stupa na snagu na dan prijema poslednje, diplomatske note, kojom države strane ugovornice obaveštavaju jedna drugu da su završile sve potrebne unutrašnje procedure predviđene za stupanje na snagu ovog sporazuma.

U POTVRDU čega su, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih vlada, potpisali ovaj sporazum.

SAČINJENO u dva originalna primerka u Beogradu dana 21.05.2018. godine, na srpskom, engleskom i francuskom jeziku pri čemu su svi tekstovi podjednako verodostojni.

Za Vladu Republike Srbije

Za Vladu Kanade

ANEKS
RASPORED LINIJA

DEO I

Avio-prevoznik ili avio-prevoznici, koje je odredila Vlada Republike Srbije mogu obavljati prevoz putnika u kombinaciji sa robom i /ili samo prevoz robe na sledećim linijama;

<u>MESTA U REPUBLICI SRBIJI</u>	<u>MESTA MEĐUSLETANJA</u>	<u>MESTA U KANADI</u>	<u>MESTA DALJE</u>
Bilo koje mesto ili mesta	Bilo koje mesto ili mesta	Dva mesta koje odredi Republika Srbija	Bilo koje mesto ili mesta

Napomene:

1. Strane ugovornice potvrđuju da određeni avio-prevoznik ili avio-prevoznici države svake strane ugovornice mogu da obavljaju redovni vazdušni saobraćaj na linijama utvrđenim u ovom aneksu, u skladu sa utvrđenim napomenama. Mesta u Kanadi mogu se opsluživati pojedinačno, ili u kombinaciji.

2. Mesta u Kanadi mogu biti određena dostavljanjem obaveštenja nadležnim organima za vazdušni saobraćaj Kanade deset (10) dana unapred, i mogu se naknadno menjati dostavljanjem obaveštenja organima nadležnim za vazdušni saobraćaj Kanade devedeset (90) dana unapred, ili u nekom kraćem roku, u zavisnosti od prihvatanja od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj Kanade.

3. Tranzit i zaustavljanje mogući su u mestima međusletanja i u mestima u Kanadi. Prava zaustavljanja nisu dostupna u mestima u Kanadi za saobraćaj koji se obavlja prema i iz drugih mesta u Kanadi. Strane ugovornice mogu zajednički odlučiti o pravu korišćenja „pete slobode”.

4. U skladu sa propisanim zahtevima, koje organi nadležni za vazdušni saobraćaj Kanade primenjuju na tu vrstu saobraćaja, svaki određeni avio-prevoznik Republike Srbije može da stupa u kooperativne aranžmane, u cilju:

a) obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama putem „podele koda” (npr. prodajom prevoznih dokumenata pod sopstvenom oznakom) na letovima koje obavlja avio-prevoznik ili avio-prevoznici Kanade, Republike Srbije, i/ili treće države ; i/ili

b) obavljanja saobraćaja pod oznakom bilo kog ili bilo kojih avio-prevoznika, pod uslovom da su avio-prevoznik ili avio-prevoznici ovlašćeni od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj Kanade da prodaju prevozna dokumenta pod sopstvenom oznakom na letovima koje obavlja određeni avio-prevoznik ili avio-prevoznici Republike Srbije.

5. „Podela koda” u saobraćaju koji se obavlja između mesta u Kanadi ograničava se na letove koje obavljaju avio-prevoznik ili avio-prevoznici, ovlašćeni od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj Kanade za obavljanje saobraćaja između mesta u Kanadi i celokupan prevoz između mesta u Kanadi pod oznakom određenog ili određenih avio-prevoznika Republike Srbije moguć je samo kao deo međunarodnog vazdušnog saobraćaja. Svi avio-prevoznici, koji učestvuju u aranžmanu „podele koda” moraju posedovati odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja na toj liniji. Za potrebe „podele koda”, avio-prevoznici imaju pravo, bez ograničenja, da menjaju vazduhoplove kojima obavljaju saobraćaj. Organi nadležni

za vazdušni saobraćaj Kanade neće određenom avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima iz Republike Srbije obustaviti dozvolu za saobraćaj u aranžmanu „podele koda”, naveden u Napomeni 4(a), sa obrazloženjem da avio-prevozilac ili avio-prevozioci koji koriste vazduhoplove nemaju pravo, dato od Kanade, da obavljaju saobraćaj pod oznakom avio-prevozioca, određenog ili određenih od strane Republike Srbije.

6. Određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci Republike Srbije mogu, u bilo kom mestu na određenoj liniji, po svom izboru, da menjaju svoje vazduhoplove kojima obavljaju saobraćaj bez ograničenja u pogledu tipa ili broja vazduhoplova, pod uslovom da, pri saobraćaju u odlasku, saobraćaj iz mesta pre predstavlja nastavak saobraćaja iz Republike Srbije, a prilikom saobraćaja u dolasku, saobraćaj za Republiku Srbiju predstavlja nastavak saobraćaja iz mesta dalje, i pod uslovom da svi navedeni letovi počinju ili završavaju u Republici Srbiji. Za potrebe aranžmana „podele koda”, avio-prevozioci imaju pravo, bez ograničenja, da menjaju vazduhoplove kojima obavljaju saobraćaj.

7. Za potrebe člana 9. Vlada Republike Srbije ima pravo da raspodeli sledeće kapacitete između određenih avio-prevozilaca svoje države u pogledu korišćenja sopstvenih vazduhoplova i /ili obavljanja saobraćaja u aranžmanu „podele koda”:

a) za direktan saobraćaj sopstvenim vazduhoplovima, najviše do dva leta nedeljno u oba smera.

b) za saobraćaj u aranžmanu „podele koda” na letovima drugih avio-prevozilaca, organi nadležni za vazdušni saobraćaj Kanade neće jednostrano uvoditi ograničenja u pogledu kapaciteta ili frekvencije koje nude određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci Republike Srbije.

8. Određeni avio-prevozilac Republike Srbije koji poveže saobraćaj iz mesta pre sopstvene teritorije sa saobraćajem na utvrđenoj liniji, reklamiranje ili drugi vidovi promocije tog avio-prevozioca u Kanadi ili u trećim zemljama ne sadrži pojmove „jedini avio-prevozilac” ili „dalja odredišta” i pri tom navodi da se saobraćaj obavlja povezivanjem letova, čak i kad se iz operativnih razloga koristi samo jedan vazduhoplov. Broj leta na liniji između Republike Srbije i Kanade nije isti kao broj leta za letove pre teritorije Republike Srbije.

DEO II

Avio-prevozilac ili avio-prevozioci, koje je odredila Vlada Kanade, mogu obavljati prevoz putnika-kombinacija i /ili robe na sledećim linijama;

<u>MESTA U KANADI</u>	<u>MESTA MEĐUSLETANJA</u>	<u>MESTA U REPUBLICI SRBIJI</u>	<u>MESTA DALJE</u>
Bilo koje mesto ili mesta	Bilo koje mesto ili mesta	Dva mesta koje odredi Kanada	Bilo koje mesto ili mesta

Napomene:

1. Strane ugovornice potvrđuju da određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci države svake strane ugovornice mogu da obavljaju redovni vazdušni saobraćaj na linijama utvrđenim u ovom aneksu, u skladu sa utvrđenim napomenama. Mesta u Republici Srbiji mogu se opsluživati pojedinačno, ili u kombinaciji.

2. Mesta u Republici Srbiji mogu biti određena dostavljanjem obaveštenja organima nadležnim za vazdušni saobraćaj Republike Srbije deset (10) dana unapred, i mogu se naknadno menjati dostavljanjem obaveštenja organima nadležnim za vazdušni saobraćaj Republike Srbije devedeset (90) dana unapred, ili u nekom kraćem roku, u zavisnosti od prihvatanja od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj Republike Srbije.

3. Tranzit i zaustavljanje mogući su u mestima međusletanja i u mestima u Republici Srbiji. Prava zaustavljanja nisu dostupna u mestima u Republici Srbiji za saobraćaj koji se obavlja prema i iz drugih mesta u Republici Srbiji. Strane ugovornice mogu zajednički odlučiti o pravu korišćenja „pete slobode”.

4. U skladu sa propisanim zahtevima, koje organi nadležni za vazdušni saobraćaj Republike Srbije primenjuju na tu vrstu saobraćaja, svaki određeni avio-prevozilac Kanade može da stupa u kooperativne aranžmane, u cilju:

(a) obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama putem „podele koda” (npr. prodajom prevoznih dokumenata pod sopstvenom oznakom) na letovima koje obavlja avio-prevozilac ili avio-prevozioci Kanade, Republike Srbije, i/ili treće države ; i/ili

(b) obavljanja saobraćaja pod oznakom bilo kog avio-prevozioca ili avio-prevozilaca, pod uslovom da su avio-prevozilac ili avio-prevozioci ovlašćeni od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj Republike Srbije da prodaju prevozna dokumenta pod sopstvenom oznakom na letovima koje obavlja određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci Kanade.

5. „Podela koda” u saobraćaju koji se obavlja između mesta u Republici Srbiji ograničava se na letove koje obavljaju avio-prevozilac ili avio-prevozioci, ovlašćeni od strane organa nadležnih za vazdušni saobraćaj Republike Srbije za obavljanje saobraćaja između mesta u Republici Srbiji i celokupni prevoz između mesta u Republici Srbiji pod oznakom određenog ili određenih avio-prevozilaca Kanade moguće je samo kao deo međunarodnog vazdušnog saobraćaja. Svi avio-prevozioci, koji učestvuju u aranžmanu „podele koda” moraju posedovati odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja na toj liniji. Za potrebe „podele koda”, avio-prevozioci imaju pravo, bez ograničenja, da menjaju vazduhoplove kojima obavljaju saobraćaj. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj Republike Srbije neće određenom avio-prevozioocu ili avio-prevoziocima iz Kanade obustaviti dozvolu za saobraćaj u aranžmanu „podele koda”, naveden u Napomeni 4(a), sa obrazloženjem da avio-prevozilac ili avio-prevozioci koji koriste vazduhoplove nemaju pravo, dato od Republike Srbije, da obavljaju saobraćaj pod oznakom avio-prevozioca, određenog ili određenih od strane Kanade.

6. Određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci Kanade mogu, u bilo kom mestu na određenoj liniji, po svom izboru, da menjaju svoje vazduhoplove kojima obavljaju saobraćaj bez ograničenja u pogledu tipa ili broja vazduhoplova, pod uslovom da, pri saobraćaju u odlasku, saobraćaj iz mesta pre predstavlja nastavak saobraćaja iz Kanade, a prilikom saobraćaja u dolasku, saobraćaj za Kanadu predstavlja nastavak saobraćaja iz mesta dalje, i pod uslovom da svi navedeni letovi počinju ili završavaju u Kanadi. Za potrebe aranžmana „podele koda”, avio-prevozioci imaju pravo, bez ograničenja, da menjaju vazduhoplove kojima obavljaju saobraćaj.

7. Za potrebe člana 9. Vlada Kanade ima pravo da raspodeli sledeće kapacitete između određenih avio-prevozilaca svoje države u pogledu korišćenja sopstvenih vazduhoplova i /ili obavljanja saobraćaja u aranžmanu „podele koda”:

a) za direktan saobraćaj sopstvenim vazduhoplovima, najviše do dva leta nedeljno u oba smera.

b) za saobraćaj u aranžmanu "podele koda" na letovima drugih avio-prevozlaca, organi nadležni za vazdušni saobraćaj Republike Srbije neće jednostrano uvoditi ograničenja u pogledu kapaciteta ili frekvencije koje nude određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci Kanade.

8. Određeni avio-prevozilac Kanade koji poveže saobraćaj iz mesta pre sopstvene teritorije sa saobraćajem na utvrđenoj liniji, reklamiranje ili drugi vidovi promocije tog avio-prevozioca u Republici Srbiji ili u trećim zemljama ne sadrži pojmove "jedini avio-prevozilac" ili "dalja odredišta" i pri tom navodi da se saobraćaj obavlja povezivanjem letova, čak i kad se iz operativnih razloga koristi samo jedan vazduhoplov. Broj leta na liniji između Kanade i Republike Srbije nije isti kao broj leta za letove pre teritorije Kanade.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Ustavni osnov za potvrđivanje međunarodnog ugovora sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, po kojem Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Oblast vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Kanade nije ugovorno regulisana, jer je kanadska strana 1997. godine otkazala Sporazum potpisan 16. novembra 1984. godine u Beogradu.

Zaključkom Vlade 05 Broj: 343-10015/2006-5 od 1. marta 2007. godine prihvaćen je Izveštaj o pregovorima za zaključivanje Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Kanade i usvojen tekst usaglašenog (parafiranog) Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Kanade (Sporazum).

Tekst usaglašenog sporazuma je parafiran u Beogradu, 7. decembra 2006. godine. Istom prilikom je potpisan i Usaglašeni zapisnik, kojim je potvrđeno da će strane ugovornice, do stupanja sporazuma na snagu, postupati u skladu sa njegovim odredbama.

Zaključkom Vlade 05 Broj: 343-4440/2018-01 od 17. maja 2018. godine, usvojen je inovirani tekst Sporazuma, i ovlašćen Ivica Dačić, prvi potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova, da u ime Vlade potpiše Sporazum.

Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Kanade potpisali su, 21. maja 2018. godine, u Beogradu, prvi potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova Ivica Dačić i specijalni izaslanik kanadskog premijera za Evropu i Evropsku uniju i prethodni ministar inostranih poslova Kanade, ambasador Stefan Dion.

Potvrđivanje Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Kanade predstavljaće dugoročni pravni osnov za dalje unapređenje odnosa između dve države, s obzirom na činjenicu da je u pitanju moderan sporazum, usklađen sa savremenim tendencijama u međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, kojim se u celini uređuju odnosi u oblasti vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Kanade i promovišu i ispunjavaju visoki međunarodni vazduhoplovni standardi.

Takođe, ovaj sporazum, pored toga što otvara šire mogućnosti i predstavlja čvrst temelj dugoročne uspešne saradnje, kako za avio-prevoziocima i druge vazduhoplovne subjekte država strana ugovornica, svakako pozitivno utiče i na unapređenje ekonomskih odnosa između Republike Srbije i Kanade

III. STVARANJE FINANSIJSKIH OBAVEZA ZA REPUBLIKU SRBIJU IZVRŠAVANJEM MEĐUNARODNOG UGOVORA

Izvršavanjem Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Kanade ne stvaraju se finansijske obaveze za Republiku Srbiju.

IV. PROCENA IZNOSA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA
SPROVOĐENJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Za sprovođenje ovog međunarodnog ugovora nije potrebno izdvajanje sredstava iz budžeta Republike Srbije.